

Folketingets Europaudvalg/Folketingets Sundhedsudvalg

Christiansborg, den 12. marts 2001

EU-konsulenten

Til

udvalgets medlemmer og stedfortrædere

Medicinattest ved rejse til Schengen-lande ("pillepas")

De seneste dage har der været en del offentlig debat om Schengen-konventionens krav om attest, hvis man under en rejse til et Schengen-land medbringer medicin, der indeholder et euforiserende stof. Kodimagnyler (som indeholder en mindre mængde kodein, der i ren form regnes for et euforiserende stof) har været nævnt som eksempler på medicin, som danskerne fremover skal have en attest på, hvis de ønsker at tage dem med på rejser til udlandet.

Man skal dog ikke nødvendigvis have attest med vedr. Kodimagnyler – det afhænger af reglerne i det land man rejser til. Medbringer man Kodimagnyler eller et tilsvarende udenlandsk præparat til Danmark, anses det ikke for at være et euforiserende stof og der er ikke krav om attest om lægeordination som betingelse for indførsel i Danmark. Se nærmere herom nedenfor.

Schengen-konventionen fastslår i art. 75¹, at rejsende mellem eller inden for Schengen-lande skal kunne fremvise en attest udstedt af en kompetent myndighed, hvis de medbringer euforiserende stoffer i nødvendigt omfang som led i en medicinbehandling.

Sundhedsministeriet har udarbejdet en *vejledning om Schengen-attest* ved rejse til andre Schengen-lande med lægemidler, der indeholder euforiserende stoffer. Vejledningen vedlægges som bilag 2.²

De danske myndigheder er ansvarlige for at kontrollere *indførslen af lægemidler til Danmark*, men har ikke ansvar for at kontrollere danskeres *udførsel af lægemidler til andre Schengen-lande*. I forbindelse med udførsel af lægemidler fra Danmark til andre Schengen-lande har de danske myndigheder pligt til at udstede en attest til de rejsende, som anmoder om det. Det er op til de re-

./. ¹ Ordlyden af art. 75 er gengivet i **bilag 1**.

² Vejledningen findes på ministeriets hjemmeside, www.sum.dk.

- Fejl! Ukendt argument for parameter. -

levante udenlandske myndigheder at kontrollere, om indrejsende (danskere) har de attester, der kræves i det pågældende land.

Der *findes ikke en fælles Schengen-liste over hvilken medicin, der kræves attest til*. De danske regler om privates indførsel af lægemidler³ dækker alene hvad der indføres i Danmark (både af udlændinge og af danskere).

Ifølge Sundhedsministeriets vejledning om Schengen-attest er der *mindre forskellige mellem hvilke stoffer de enkelte Schengen-lande opfatter som euforiserende*. Sundhedsministeriet oplyser samme sted, at man kan få en vis vejledning om hvilke stoffer der kan være omfattet af attestkravet, ved at se på listerne over euforiserende midler i bekendtgørelse om euforiserende stoffer.⁴

Ser man på listerne over euforiserende stoffer i bekendtgørelsen, fremgår det bl.a. at *kodein*, som er et af de aktive stof i f.eks. Kodimagnyl, er optaget i bilag C.

Bilag C indeholder de stoffer, der i utilberedt (ren) stand er at anse for euforiserende stoffer, men som i farmaceutiske stoffer (dvs. som indholdsstof i lægemidler) i almindelighed ikke er omfattet af den danske lov om euforiserende stoffer. Tabletter, pulvere mv., som indeholder højst 0,1 g. kodein pr. enhed, anses således ikke for et euforiserende middel og det samme gælder f.eks. opløsninger, som indeholder højst 2,5 % kodein.⁵

Kodimagnyl er omfattet af denne "minimumsregel" og anses derfor ikke for at være et euforiserende middel. Derfor skal der ikke være Schengen-attest, hvis man ønsker at indføre Kodimagnyl til Danmark.

Der findes ikke en tilsvarende generel "minimumsregel" i Schengensamarbejdet. Det vides ikke om andre Schengen-lande har lignende regler.

Schengens Eksekutivkomité har d. 22. december 1994 truffet afgørelse om
./. *attestens udformning og anvendelse* (se bilag 3). Afgørelsen fastslår bl.a. at:

"2. Schengen-staternes kompetente myndigheder skal udstede denne attest til personer, der har bopæl på deres område, og som ønsker at rejse til en anden Schengen-stat, og som efter lægeordination skal indtage narkotika og/eller psykotrope stoffer i dette tidsrum. Attesten skal være gyldig i højst 30 dage."

³ Se Bekg. nr. 246 af 7. april 1994 om privates indførsel af lægemidler.

⁴ Se Bekg. nr. 698 af 31. august 1993 med senere ændringer.

⁵ Reglerne fremgår af bekendtgørelsen § 1, stk. 3, nr. 3.

- Fejl! Ukendt argument for parameter. -

”Efter lægeordination” betyder blot, at lægen skal have ordineret medicinen, hvilket i princippet også kan ske ved håndkøbsmedicin. *Attest-kravet er altså ikke begrænset til receptpligtig medicin.*

Sundhedsministeren har bebudet, at han mandag den 12. marts 2001 vil komme med en model til nye og enklere regler for Schengen-attesterne.

Med venlig hilsen

Anja Trier Wang

- Fejl! Ukendt argument for parameter. -

Bilag 1

Schengen-konventionens art. 75 lyder:

”1. Rejsende mellem eller inden for de kontraherende parter områder kan medbringe narkotika og psykotrope stoffer i nødvendigt omfang som led i en medicinsk behandling, hvis de i forbindelse med en kontrol kan fremvise en attest, der er udstedt eller bekræftet af en kompetent myndighed i bopælslandet.

2. Eksekutivkomiteen fastlægger formen og indholdet af den i stk. 1 nævnte attest, der udstedes af en kontraherende part, herunder navnlig oplysninger om stoffernes art og mængde samt rejsens varighed.

3. De kontraherende parter underretter hinanden om, hvilke myndigheder der er kompetente til at udstede eller bekræfte den i stk. 2 nævnte attest.”

Art. 75 har efter Schengen-reglernes integration i EU-samarbejdet fået retsgrundlag i TEF art. 95. Art. 95 vedrører det indre marked og er altså ikke omfattet af Danmarks retlige forbehold. Når Ministerrådet skal træffe beslutning efter art. 95, sker det efter reglerne i TEF art. 251 om fælles beslutningstagning med Europa-Parlamentet. Rådet træffer efter TEF art. 251 afgørelse med kvalificeret flertal.